

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 18.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **10610** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „5 Солар Ко“ ЕАД със седалище в [населено място], чрез адв. Ц. и адв. Ч., против заповед № РД-26/13 от 11.10.2023г. на областния управител на област В., с която се заличава извършеното на 07.08.2023г. отбелязване в графа 13 „Забележки“ в АЧДС № 3273/17.01.2018г. на областния управител на област В. вписване на жалбоподателя като собственик на разположени в ПИ с идентификатор 38772.17.371 соларни панели, контролна зала и други съоръжения.

Жалбоподателят твърди, че е собственик на фотоволтаична електрическа централа „К.-3“ и закрыта електрическа уредба 20 кV, изградени върху УПИ I -371 от кв.1 по плана на [населено място], [община], област В. с площ от 17115 кв.м и идентификатор 38772.17.371. Имотът е частна държавна собственост съгласно АЧДС № 3273 от 17.10.2018г., като в графа 13 „Забележки“ на акта областният управител на област В. на 07.08.2023г. е вписал правото на собственост на жалбоподателя върху процесната ФТеЦ. Въпреки това на 27.09.2023г. ответникът е уведомил жалбоподателя, че производството е възобновено на основание чл. 99,т.1 от АПК. В тази връзка е издадена и процесната заповед, с която вписването от 07.08.2023г. в АЧДС е заличено. Според жалбоподателя АЧДС не представлява административен акт и чл.99 е неприложим. Става въпрос за вътрешнослужебна дейност, с която не се засягат права и законни интереси на субектите. На следващо място, с извършеното вписване на 07.08.2023г. се отразяват достоверни факти. Става въпрос за официален удостоверителен документ, който има доказателствена сила, и в който собствеността

върху ФТеЦ следва да бъде отразена на основание чл. 73 от ЗДС. Поради това се иска от съда да отмени процесната заповед. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - областен управител на област В., редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна - Министерство на земеделието и храните, редовно призовано, чрез процесуалния си представител изразява становище за основателност на жалбата. Подробни съображения развива в писмен отговор.

Заинтересованата страна – директор на областна дирекция „Земеделие“, редовно призован, чрез процесуалния си представител изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Жалбоподателят се легитимира като възложител, заедно с „Чез разпределение България“ АД, на фотоволтаична електрическа централа „К.-3“, закрыта електрическа уредба 20 kV, изградени върху УПИ I -371 от кв.1 по плана на [населено място], [община], област В., и кабелна линия 20 kV в сервитута на В. „Т.“ 20kV съгласно разрешение за ползване № ДК-07-Вд-18 от 12.06.2012г., издадено от началник РО – Н. В.. Същата се намира в имот с идентификатор 38772.17.371 с площ от 17115 кв.м, който е частна държавна собственост съгласно АЧДС № 3273 от 17.10.2018г. с предоставени права за управление на МЗХ. Соларните панели са нанесени в КК, видно от скица на имота на л. 63, но в КР жалбоподателят не е посочен като техен собственик, тъй като не притежава никакви вещни права върху имота. С писмо от 16.06.2023г. директора на ОДЗ – [населено място] е направил искане до ответника за отбелязване в АЧДС на наличните в имота соларни панели, контролна зала и съоръжения. Видно от копие от същия на л. 89, в графа „забележки“ на акта е вписано, че съгласно посоченото разрешение за ползване и разрешения за строеж, издадени от главния архитект на [община], разположените в имота соларни панели, контролна зала и други съоръжения, са собственост на „5 Солар Ко“ ЕАД. Вписването е направено на 07.08.2023г. от областния управител на област В..

С писмо от 29.09.2023г. ответникът е уведомил жалбоподателя, че възобновява административното производство по извършеното вписване в АЧДС на основание чл. 99, т.1 от АПК. Жалбоподателят е изразил становище на 05.10.2023г., че производството по чл. 99 от АПК е неприложимо, тъй като А. не е административен, а вътрешнослужебен акт. Ответникът не е уважил възражението и е издал процесната заповед, като е приел, че няма доказателства за основанието за наличие на така направените в имота строежи и за предоставяне на имота на жалбоподателя от страна на МЗХ. Фактът, че жалбоподателят законно е извършил строеж на ФТеЦ в имота не е достатъчен, за да породи основание или задължение за ответника да впише съоръжението в АЧДС. Фотоволтаичните съоръжения представляват движими вещи, които не са обект на вписване в А. съгласно чл. 73 от ЗДС, защото не са трайно прикрепени към земята и могат да бъдат демонтирани без съществено да се промени имота. Поради това е постановен отказ да се впише ФТеЦ в А., а вписването от 07.08.2023г. е заличено. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 12.10.2023г., а жалбата срещу нея е подадена на 26.10.2023г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна, тъй като от заличеното вписване в АЧДС са придобити права за жалбоподателя. Издадената заповед представлява административен акт по смисъла на чл. 21, ал.3 от АПК, като в тази връзка съдът съобразява Определение № 14605/06.11.2013г. по адм. дело № 13970/2013г. на ВАС. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.99, т.1 от АПК влязъл в сила индивидуален административен акт, който не е бил оспорен пред съда, може да бъде отменен от органа, който го е издал (при липса на горестоящ орган), когато съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му. Чл.100 от АПК предвижда, че възобновяването се извършва по инициатива на административния орган, а според чл. 102 от АПК това става в 3-месечен срок от влизане в сила на акта.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че извършеното отбелязване в АЧДС не е административен акт. От вписването в АЧДС безспорно са придобити права за жалбоподателя, които се заличават с процесната заповед, защото първата корекция в съставен вече Акт за частна държавна собственост е в полза на дружеството, а с втората се заличава вписаното в регистрите за държавна собственост право на собственост на жалбоподателя върху ФТЕЦ и съоръженията към нея. Дори да се приеме, че по своята същност отбелязването и заличаването му са вътрешнослужебни актове, то следва да се има предвид, че и вътрешнослужебните актове са вид административни актове и подлежат на съдебен контрол, когато засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица. В този смисъл е разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от АПК и решение № 21 на Конституционния съд от 26.10.1995 г. по конст. дело № 18/1995 г. за тълкуване на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България. Според легалната дефиниция в чл. 21, ал. 3 от АПК, "индивидуален административен акт" е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. По тази логика може да се приеме, че както извършеното отбелязване, така и процесната заповед са индивидуални административни актове.

Предвид изложеното производството по чл.99 от АПК е относимо и съдът следва да провери дали са предпоставките за провеждането му. Няма данни отбелязването в АЧДС от 07.08.2023г. да е оспорено пред съд, поради което същото е влязло в сила. Възобновяването е извършено с писмо от 29.09.2023г., т.е. е в срок. Следователно спорът се свежда до това дали с извършеното отбелязване в АЧДС от 07.08.2023г. съществено е нарушено някое от изискванията за законосъобразността му.

Съгласно чл. 73 от ЗДС в акта за държавна собственост се отбелязват действията по управление или разпореждане с имоти, както и възлагането им на концесия. В случая жалбоподателят не разполага с доказателства нито да притежава вещни права върху имота, нито да е концесионер на същия или на някакво друго основание да му е възложено правото на управление на този имот. Преценката на правата на жалбоподателя се извършва към датата на отбелязването в АЧДС – 07.08.2023г., а не към по-ранна дата. Не се спори по делото, че в процесния имот е построена фотоволтаична електрическа централа /ФВЕЦ/. Въпреки представените по делото разрешения за строеж и разрешение за ползване, дружеството не е провело пълно и главно доказване, че централата е негова собственост. Това е така, защото към момента на въвеждането ѝ в експлоатация е съществувала привидност, че имот 371 е собственост на жалбоподателя и същият строи в собствения си имот. Тази привидност

е установена с решение № 430 от 17.05.2016г. на ВКС по гр.д. № 7408/2014г., с което договарят между МЗХ и праводателя на жалбоподателя относно продажбата на имот, в състава на който влиза имот 371, е обявен за нищожен. При това положение имотът е върнат на държавата, като съгласно чл. 34 от ЗЗД имотът е следвало да бъде върнат в състоянието, в което е предаден, т.е. без ФТеЦ върху него. Неизпълнението на това изискване води до придобиване на постройките от собственика на земята по силата на приращението. Същите могат да станат собственост на жалбоподателя, ако собственикът на земята – в случая държавата, чрез МЗХ, му ги прехвърли. По делото няма доказателства за такава сделка. Поради това жалбоподателят не притежава право на собственост върху трайно прикрепените към земята съоръжения на ФТеЦ, което води до извод за незаконосъобразност на извършеното отбелязване в АЧДС на 07.08.2023г. Що се отнася до движимите части на ФТеЦ, които могат да бъдат отделени от имота без съществено да го променят, напр. соларни модули - фотоволтаични панели и рамки за тях, същите не подлежат на отбелязване в А. и могат да бъдат демонтирани от жалбоподателя. В този смисъл РЕШЕНИЕ № 104 ОТ 04.09.2017 Г. ПО ГР. Д. № 4269/2016 Г., Г. К., III Г. О. НА ВКС.

Предвид изложеното съдът приема жалбата на „5 Солар Ко“ ЕАД срещу заповед № РД-26/13 от 11.10.2023г. на областния управител на област В. за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „5 Солар Ко“ ЕАД срещу заповед № РД-26/13 от 11.10.2023г. на областния управител на област В..

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: